



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Universitätsbibliothek Paderborn**

**Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica**

**Huet, Pierre Daniel**

**Parisiis, 1679**

Caput decimum septimum. Johannes Christi praecursor.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-16260**

fert nonnulla. Evidem Antipatrum à Macrobo notari existimo; sic tamen ut non duas in unum confuderit historias, sed unicam historiam, eamque distinctam ac veram narraverit. Nam quod scribit occisum cum fuisse inter pueros Bethlehemitas, non sic intelligendum est, quasi unus fuerit ex his pueris; sed quo tempore trucidati illi sunt, eodem & hunc morte fuisse affectum. Inane ergo est quod objicit Grotius, Antipatrum jam provecatum ætate, quique Bethlehemi non erat, cum interficerentur Bethlehemitici infantes, non satis recte dici inter eos fuisse occisum. Cædes modo Antipatri & infantium eodem circiter tempore, ejusdemque homini iussu patrata sit, etiamsi magnum inter hos, illumque fuerit discrimen ætatis, nec eodem loco cœsi sint, jure dicetur inter illos fuisse necatus: cum præfertim non intra Bethlehemi oppidi muros laniana hæc grastata sit, sed omnes ejus fines fuerit pervagata, ut habet Evangelista. Addit Grotius Antipatrum quinto ante Herodis mortem die fuisse occisum: παῦθοντιαν autem aliquanto ante contigisse, idque intelligi ex eo quod defuncto Herode in patriam ex Ægypto statim Joseph cum Iesu & Maria redierit. Si tempora recte distinxeris, plana omnia fient. Nam post discelsum Magorum, de capessenda in Ægyptum fuga admonitus Joseph ab Angelo, illuc statim profectus est. Secuta est deinde aliquanto post παῦθοντιαν. Hanc exceptit Antipatri interitus. Extinctus est quinto post die Herodes ipse. Rumor postmodum confusus, ut sit, & indistinctus de cæde infantum & Antipatri dissipatur, venitque ad Augustum; qui re nondum accurate explorata, neque discrimine locorum, aut facinoris modo, cauſif. ve intellectis, memor jam duos ab Herode filios prius interfecitos, Alexandrum & Aristobulum, Melius esse dixit Herodis porcum esse, quam filium. Instar Grotius, atque dictum ad Antipatri cædem, non ad παῦθοντιαν pertinere, atque inde apparet prius illud solum ad Augustum esse perlatum, Macrobius vero illuc παῦθοντια mentionem perperam attexuisse. Quod ita se habere non concedimus: nam ut atrocus Augusto visum est, Herodem in provecæ jam ætatis filium, regnique sui succelforem testamento designatum, ac suæ jam dignitatis participem saevisse, quam in ignobile puerorum vulgus, ita illud potius dicto falso, quam istud prosecutus est. Fortasse & de παῦθοντια quid sentiret adjectit, sed à Macrobius, vel ab eo unde accipit Macrobius, prætermisum hoc est, cui jocos tantum Augusti referre fuerat positum. Conster ergo hac in parte sua fides Macrobius, qui illustri testimonio Evangelicam hanc historiam afferuit.

## CAPUT XVI.

Iesus habitat Nazarethum, & Nazareus appellatur.

JUDIC. 13. 5,7. Concipies & paries filium, cuius non tangat caput novacula: erit enim Nazareus Dei ab infantia sua, & ex matris utero; & ipse incipiet liberare Israël de manu Philistinorum..... Ecce concipies & paries filium, cave ne vinum bibas, nec sicutam, nec aliquo vescaris immundo: erit enim puer Nazareus Dei ab infantia sua, ex utero matris sue, usque ad diem mortis sue.

Isa. 11. 1. Juxta Ebraicum exemplar: Et egredietur virga de radice Iesse, & Nazareus de radice ejus ascendet.

Isa. 53. 2. Et ascendet sicut virgultum, & sicut radix de terra stienti.

MATTH. 2. 22, 23. Admonitus (Joseph) in somnis, secessit in partes Galilee. Et uestius habitavit in civitate que vocatur Nazareth, ut adimpleretur quod dictum est per Prophetas, Quoniam Nazareus vocabitur.

Luc. 9. 39, & seq. Et ut perficerunt (Joseph & Maria) omnia secundum legem Domini, reversi sunt in Galileam, in civitatem suam Nazareth. Puer autem crescens ..... Et descendit (Jesus) cum eis, & venit Nazareth, & erat subditus illis.

## CAPUT XVII.

Johannes Christi præcursor.

ISA. 40. 3, & seq. Vox clamantis in deserto, Parate viam Domini, rectas facite in so-

MATTH. 3. 1, & seq. In diebus autem illis venit Johannes Baptista predicans in deserto Iudeæ, & dicens, Penitentiam agit,

PROPOSITIO IX.

397

tabitur, & omnis mons & collis humiliabitur, & erunt prava in directa, & aspera in vias planas. Et revelabitur gloria Domini, & videtur omnis caro pariter quod os Domini locutum est.

Mal. 3. 1. Ecce ego mitto Angelum meum, & preparabit viam ante faciem meam: & statim veniet ad Templum suum Dominator quem vos queritis, & Angelus Testamenti quem vos valis.

appropinquavit enim regnum calorum. Hic est enim qui dictus est per Iosiam Prophetam dicentem, Vox clamantis in deserto, parate viam Domini, rectas facite semitas ejus.

Matth. 11. 7, 10. Capit. Iesu dicere ad turbas de Iohanne ..... Hic est de quo scriptum est, Ecce ego mitto Angelum meum ante faciem tuam, qui preparabit viam tuam ante te. Et Luc. 7. 27.

Marc. 1. 1, & seq. Initium Evangelii Iesu Christi, filii Dei: sicut scriptum est in Isaia Prophetae, Ecce ego mitto Angelum meum ante faciem tuam, qui preparabit viam tuam ante te. Vox clamantis in deserto, parate viam Domini, rectas facite semitas ejus.

Luc. 1. 76. Et tu, puer, Prophetas Aliissimi vocaberis: praibis enim ante faciem Domini, parare vias ejus.

CAPUT XVIII.

Spiritus sanctus descendit super Jesum recens baptizatum; cui & testimonium perhibetur à Deo Patre, tunc, & cum transfiguratus est.

ISA. 11. 1, & seq. Et egredietur virga de radice Jesse, & flos de radice ejus ascendet, & regnescet super eum spiritus Domini.

Isa. 42. 1, & seq. Ecce seruos meos, suscipiam eum, electus mens, complacuit sibi in illo anima mea: dedi spiritum meum super eum, iudicium gentibus proferet. Non clamabit, neque accipiet personam, nec audietur vox ejus foris: calanum quassatum non conteret, & linum sumigans non extinguet; in veritate educet iudicium. Non erit tristis, neque turbulentus, donec ponat in terra iudicium, & legem ejus insulae expectabunt.

Isa. 61. 1, & seq. Spiritus Domini super me, eo quod unixerit Dominus me: ad annuntian- dum mansuetis misit me, ut mederer contritis corde, & predicarem captivis indulgentiam, & clausis apertioem, ut predicarem annum placabilem Domino, & diem ultionis Deo nostro.

MATTH. 3. 16, 17. Baptizatus autem Jesus confessum ascendit de aqua, & ecce aperi sunt ei caeli; & vidit Spiritum Dei descendente, sicut columbam, & venientem super se. Et ecce vox de caelis dicens, Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi complacui. Et Marc. 1. 9, & seq. & Luc. 3. 21, 22.

Matth. 12. 15, & seq. Iesus autem sciens recessit inde, & secuti sunt eum multi, & curavit eos omnes: & praecepit eis ne manifestum eum facerent. Ut adimpleretur quod dictum est per Iosiam Prophetam dicentem, Ecce puer meus quem elegi, dilectus meus, in quo bene complacuit anime mea. Ponam spiritum meum super eum, iudicium gentibus nuntiabit. Non contendet, neque clamabit, neque audier aliquis in platea vocem ejus: arundinem quassatam non confringeret, & linum sumigans non extinguet: donec ejiciat ad victoriam iudicium: & in nomine ejus gentes sperabunt.

Matth. 17. 5. Adhuc eo loquente, ecce nubes obumbravit eos. Et ecce vox de nube dicens, Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui: ipsum audite. Et Marc. 9. 6. & Luc. 9. 34, 35.

Joh. 1. 32, & seq. Et testimonium perhibuit Iohannes dicens, Quia vidi spiritum descendente quasi columbam de caelo, & mansit super eum. Et ego ne sciebam eum: sed qui misit me baptismare in aqua, ille mihi dixit, Super quem videris spiritum descendensem & manentem super eum, hic est qui baptizat in spiritu sancto. Et ego vidi, & testimonium perhibui, quia hic est Filius Dei.

2. Petr. 1. 17. Accipiens enim à Deo Patre honorem & gloriam, voce delapsa ad eum hu-

D d d ij